

Kitab Yoél jeung Garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikia - Nomer Dua Puluh Salapan

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nomer Dua Puluh Salapan

Nubuat Mésianik nu kalima dina kitab Mateus téh mangrupa tanda jalan kuciwa jeung pati. Dina 18 Juli 2020, ramalan palsu ngeunaan karuksakan Nashville maéhan Élia jeung Musa.

Tanda Jalan Mesianik anu Kalima nyaéta Kacilakaan Harepan tanggal 18 Juli 2020

Ku hal éta kacumponan naon anu geus diucapkeun ku nabi Yermia, anu nyarios, “Di Rama kadéngé hiji sora, ratapan, ceurik, jeung duka anu kacida; Rakél ceurik pikeun anak-anakna, sarta teu daék dihibur, sabab maranéhna geus euweuh.” Mateus 2:17, 18.

Ramalan

Kitu saur PANGERAN; Aya sora kadéngé di Rama, ratapan jeung ceurik nu pohara paitna; Rahel ceurik ku sabab barudakna, nolak dipaparin panglipur pikeun barudakna, sabab maranéhna geus euweuh. Yermia 31:15.

Musa jeung Elia dipaéhan di jalan-jalan Sodom jeung Mesir. Pernyataan pamungkas dina Perjanjian Lawas netelakeun yén Elia bakal sumping saméméh datangna poé Gusti anu agung jeung pikasieuneun. Poé anu pikasieuneun éta dimimitian nalika Mikaél nangtung dina Daniel dua welas, sarta ngumumkeun dina Wahyu dua puluh dua yén, “anu adil jeung anu teu adil” bakal tetep dina kaayaan éta salalanggengna.

Jeung dina waktu éta Mikail bakal nangtung, pangéran agung anu nangtung pikeun anak-anak rahayat maneh: sarta bakal aya mangsa kasangsaraan, anu can kungsi aya ti saprak aya hiji bangsa nepi ka waktu éta kénéh: sarta dina waktu éta rahayat maneh bakal dipaparin kasalametan, unggal jalma anu kapanggih kaserat dina kitab. Daniel 12:1.

Sing saha anu teu adil, sina tetep teu adil kénéh; jeung anu najis, sina tetep najis kénéh; jeung anu bener, sina tetep bener kénéh; jeung anu suci, sina tetep suci kénéh. Wahyu 22:11.

Élia kudu nembongan saméméh mangsa pangadilan ditutup, jeung anjeunna dipaéhan sarta dihudangkeun deui dina Wahyu sabelas, pas saméméh mangsa pangadilan ditutup. Anjeunna dihudangkeun deui sarta nepikeun pesenna nepi ka mangsa pangadilan ditutup, anu saterusna aya deui kabangkitan, boh jalma-jalma bener boh jalma-jalma jahat.

Jeung loba di antara maranéhanana anu sare dina lebu bumi bakal hudang, sawaréh kana hirup langgeng, jeung sawaréh kana kaéra sarta hina langgeng. Daniel 12:2.

Kabangkitan husus éta dituturkeun ku Kadatangan Kristus anu Kadua, nalika jalma-jalma maot anu bener dihudangkeun deui, tuluy aya sarébu taun nalika para wali ngahakiman jalma-jalma anu leungit. Dina ahir sarébu taun éta aya kabangkitan deui sarta kadatangan Kristus anu katilu. Runtuyan kabangkitan profétis ngawengku kabangkitan sato galak kapausan, tapi unggal kabangkitan téh mangrupa jejer anu husus dina Firman profétis Allah. Dina 18 Juli 2020, gerakan Laodikea tina saratus opat puluh opat rébu ngalakukeun bunuh diri ku ngabangkang kana parentah Kristus anu ngalarang panerapan waktu saluareun 1844.

Sora tuluy kadangu di Rama, hartina kasombongan jeung ngagungkeun diri. Rakhel, anu hartina nu ngumbara kalayan hadé, keur ngaraung sabab Musa jeung Elia teu aya, jeung anu leuwih penting, maranéhna teu bisa dihibur. Maranéhna teu boga panglipur, sarta Roh Suci teh Panglipur, anu bakal dikirim nalika sora di padang gurun mimiti dina Juli 2023.

Hal-hal ieu lumangsung pas saméméh masa percobaan ditutup, jeung nurutkeun Wahyu, pas saméméh masa percobaan ditutup, Wahyu Yesus Kristus dibuka segelna. Kabukana éta segel téh anu ngahirupkeun deui Musa jeung Élia, anu ogé nyaéta Rakhel, nu ngumbara anu hadé, anu kungsi ceurik jeung ngariungkeun anak-anakna, sarta teu bisa dihibur. Duka-citana robah jadi kabagjaan nalika anak-anak éta dihirupkeun deui.

Sarta anjeunna ngandika ka kuring, “Ulah nyégel ucapan-ucapan nubuat tina kitab ieu, sabab waktuna geus caket.” Wahyu 22:10.

Musa jeung Elia paéh di jalan-jalan Sodom jeung Mesir, sarta sakumaha anu kajadian ka Kristus, saratus opat puluh opat rébu bakal dipiwarang kaluar ti Mesir, nalika pangumpulan éta mimiti dina Juli 2023.

Tanda Jalan Mesianik anu Kagenep nyaéta panggilan kaluar ti Mesir dina Juli 2023

Sarta cicing di dinya nepi ka pupusna Herodes, sangkan kalakon naon anu geus diucapkeun ku Gusti ngaliwatan nabi, kieu saurna: “Ti Mesir Kami geus nyaur Putra Kami.” Mateus 2:15.

Ramalan

Nalika Israél masih budak, harita Kami mikanyaah ka manéhna, sarta nyaur putra Kami kaluar ti Mesir. Hosea 11:1.

Paéh di jalan Mesir, hiji sora sawarga ti padang gurun nyaur ka lebak tulang-tulang paéh milik Yehezkiel sangkan hirup. Sora éta mimiti kadéngé dina bulan Juli taun 2023.

Sanggeus tilu poe satengah, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina sukuna; sarta kasieun anu kacida gedéna tumiba ka jalma-jalma anu ningali maranéhna. Jeung maranéhna ngadangu hiji sora anu tarik ti sawarga, nyarios ka maranéhna, “Naék ka dieu.” Tuluy maranéhna naék ka sawarga dina hiji mega; sarta musuh-musuh maranéhna nengetan maranéhna. Wahyu 11:11, 12.

Allah nyaur Putra-Na kaluar ti Mesir, sarta Anjeunna ogé nyaur Musa kaluar ti Mesir, sabab Musa salaku alfa jeung Yesus salaku omega ngalambangkeun pangalaman saratus opat puluh opat rébu, anu nyanyikeun lagu Musa jeung Anak Domba. Lagu éta ngawengku panggero pikeun kaluar ti Mesir. Dina Yehezkiel digambarkeun dua léngkah, anu geus dipralambangkeun ku dua léngkah dina nyiptakeun Adam. Kahiji, awakna dibentuk, tuluy napas kahirupan dihembuskeun kana éta awak, sarta sanggeus éta hirup. Dina Wahyu sabelas, léngkah kahiji nyaéta asupna Roh Allah kana anu geus dipaéhan, tuluy maranéhna nangtung dina sukuna. Nalika maranéhna nangtung, maranéhna téh pasukan Allah. Anu nyalurkeun Roh dina pasal sabelas digambarkeun ku nubuat kahiji Yehezkiel. Sora anu ngagorowok di padang gurun nyaéta amanat kenabian anu dibarengan ku Roh Suci.

Kitab Mateus ngandung dua belas pasal anu jadi omega pikeun dua belas pasal dina Kajadian anu nyadiakeun dua saksi, anu ngawakilan perjangjian jeung saratus opat puluh opat rébu. Jalma-jalma éta, boh lalaki boh awéwé, disegel pikeun salalanggengna dina hiji hubungan Katuhanan anu dihiijikeun jeung kamanusaan maranéhna. Maranéhna jadi tanda pikeun para pagawe dina jam ka-sabelas.

“Pagawean Roh Suci téh nyaéta ngayakinkeun dunya ngeunaan dosa, ngeunaan kabeneran, jeung ngeunaan pangadilan. Dunya ngan ukur bisa dipapatahan ku ningali jalma-jalma anu percaya kana bebeneran disucikeun ku bebeneran éta, hirup nurutkeun asas-asas anu luhur jeung suci, bari némbongkeun dina harti anu luhur tur mulya garis pamisah antara jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah, jeung jalma-jalma anu nginjak-injak éta parentah handapeun suku maranéhna. Panyucian ku Roh nandakeun bédana antara jalma-jalma anu miboga segel Allah, jeung jalma-jalma anu ngalakonan hiji poé pangreureuh palsu. Nalika ujian éta datang, bakal katingali écés naon sabenerna tanda sato galak téh. Éta nyaéta ngajaga poé Minggu. Jalma-jalma anu sanggeus ngadéngé bebeneran, tetep nganggep poé ieu suci, nanggung tandatangan éta manusa dosa, anu ngira-ngira rék ngarobah mangsa-mangsa jeung hukum-hukum.” Bible Training School, 1 Désémber 1903.

Panji tina saratus opat puluh opat rébu, nalika maranéhna disaur ka sawarga dina pasal sabelas Kitab Wahyu, maranéhna mimitina disaur kaluar ti Mesir, nyaéta tempat maranéhna dipaéhan. Hiji sora ti gurun ngageroan maranéhna kaluar ti Mesir, supaya maranéhna jadi tanda pikeun para pagawé jam ka-sabelas. Kabangkitan maranéhna dina taun 2024 ogé digambarkeun minangka hiji kalahiran, jeung hiji hudangna, gumantung kana ilustrasi mana anu keur dimaksud. Dina harti kalahiran, maranéhna téh jalma-jalma anu ngalaksanakeun misil tina sapuluh parawan, sarta dina harti ieu, kalahiran maranéhna téh kalahiran parawan, jeung maranéhna téh tandana.

Tanda Jalan Mesianik nu Katujuh nyaéta 2024

Ayeuna sakumna ieu kajadian, supaya laksana naon anu geus diucapkeun ku Gusti ku jalan nabi, kieu saurna, “Behold, hiji parawan bakal kakandungan, sarta bakal ngalahirkeun saurang putra, jeung maranéhna bakal nyebut ngarana Emmanuel,” anu hartina, Allah jeung urang. Mateus 1:22, 23.

Ramalan

Ku sabab kitu, PANGERAN sorangan bakal maparin tanda ka maraneh; tenjo, hiji parawan bakal ngandung, tuluy ngalahirkeun saurang putra, sarta bakal nyebut ngarana Imanuel. Yesaya 7:14.

Aya tanda-tanda dina sajarah Musa jeung Kristus, sakumaha ogé aya dina sajarah Millerite. Dina poé-poé panungtungan, Adventisme Laodikea bakal néangan hiji tanda, sarta hiji-hijina tandana nyaéta tanda Yunus. Aya ogé hiji tanda pikeun jalma-jalma anu dihudangkeun deui dina taun 2024. Tandana maranéhna nyaéta “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep.

Jeung ieu bakal jadi tanda ka anjeun: dina taun ieu maranéh baris dahar tina naon-naon anu tumuwuh sorangan, sarta dina taun kadua tina anu mekar tina éta kénéh; ari dina taun katilu maranéh kudu ngaseuk, jeung ngala panén, sarta melak kebon-kebon anggur, tuluy dahar buahna. Jeung sésa anu lolos tina kulawarga Yuda bakal deui ngakar ka handap, sarta ngahasilkeun buah ka luhur. Sabab ti Yerusalem bakal kaluar hiji sésa, jeung maranéh anu lolos ti Gunung Sion; sumanget Gusti nu kagungan sakumna bala bakal ngalaksanakeun ieu. 2 Raja-raja 19:29–31.

Jeung lamun maraneh nyarita, “Naon anu baris ku urang didahar dina taun katujuh? Tingal, urang moal melak, jeung moal ngumpulkeun hasil panén urang”; mangka Kami bakal marentahkeun berkah Kami ka maraneh dina taun kagenep, sarta eta bakal ngahasilkeun buah keur tilu taun. Jeung maraneh bakal melak dina taun kadalapan, sarta tetep dahar tina buah heubeul nepi ka taun kasalapan; nepi ka hasilna asup, maraneh bakal dahar tina simpenan heubeul. Imamat 25:20–22.

Jalma-jalma anu luput ogé dipidangkeun minangka jalma-jalma buangan Israél, sarta maranéhna dibuang ku dulur-dulur maranéhna anu ngabencian ka maranéhna. Dulur-dulur maranéhna ngabuang maranéhna, sabab maranéhna ngabenci ka maranéhna ku lantaran maranéhna teu bisa ngabantah bebeneran Sabat anu dipilambangkeun ku “tujuh kali” Musa.

PANGERAN ngawangun Yerusalem; Mantenna ngumpulkeun deui jalma-jalma buangan Israil. Jabur 147:2.

Pangeran mimiti ngumpulkeun sesa umat dina Juli 2023, sarta sesa umat téh nyaéta “jalma-jalma buangan” Israél. Dina Juli 2023, Mantenna ngacungkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun jalma-jalma buangan-Na. Mantenna ngacungkeun panangan-Na dina taun 1849 pikeun kadua kalina, minangka pendahuluan kana cahaya omega tina tujuh kali Musa dina taun 1856. Cahaya alfa dilambangkeun ku pamanggihan nubuat munggaran Miller—tujuh kali Musa.

Sarta dina poe eta bakal aya hiji akar ti Isai, anu bakal ngadeg jadi panji pikeun bangsa-bangsa; ka anjeunna bangsa-bangsa séjén bakal datang: jeung tempat pangreueuh-Na bakal mulya. Sarta bakal kajadian dina poe eta, yén Gusti bakal nempatkeun deui panangan-Na pikeun kadua kalina guna mulangkeun sesa umat-Na anu kari, ti Asyur, jeung ti Mesir, jeung ti Patros, jeung ti Kus, jeung ti Elam, jeung ti Sinear, jeung ti Hamat, jeung ti pulo-pulo laut. Sarta Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma buangan Israil, jeung ngahijikeun deui anu paburencay ti Yuda ti opat juru bumi. Yesaya 11:10–12.

Nalika jalma-jalma buangan diangkat jadi tanda, maranéhna tuluy bakal ngumpulkeun pagawé jam ka-sabelas, anu ngan saukur “bisa dipapatahan ku ningali” “bédana antara jalma-jalma anu miboga meterai Allah, jeung jalma-jalma anu ngajaga poé reureuh palsu.” Tanda pikeun pagawé jam ka-sabelas téh nyaéta jalma-jalma buangan, sarta tanda TI jalma-jalma buangan téh nyaéta tatarucingan ngeunaan, dahar “dina taun ieu barang-barang anu tumuwuh sorangan, jeung dina taun kadua anu mucunghul tina éta kénéh; jeung dina taun katilu maranéh kudu melak, jeung ngala hasil, jeung melak kebon anggur, sarta dahar buahna.”

Bingungna ieu petikan téh nya éta ngagambarkeun “tujuh kali” dina Imamat dua puluh lima jeung dua puluh genep. Sabatna tanah, nyaéta waktu taneuh eureun istirahat, mangrupa hiji bagian tina perjangjian anu nandaan boh berkah boh kutuk, gumantung kana naha reureuh taun katujuh pikeun tanah jangji éta diturutan atawa ditolak. Tanda saratus opat puluh opat rébu téh mangrupa bagian tina jangji tilu rupa dina perjangjian anu dilambangkeun ku Sabat taun katujuh pikeun tanah. Kaleresan dasar tina “tujuh kali” nandaan salah sahiji tina tilu unsur perjangjian anu ngajangjikeun hiji haté jeung pikiran anu anyar, sarta hiji awak anu anyar, kitu deui hiji tanah pikeun dicicingan.

Sabata poe katujuh teh mangrupa tanda antara Allah jeung umat-Na, tapi Sabata poe katujuh éta ogé ngalambangkeun tanggung jawab perjangjian anu dipasrahkeun ka Israil baheula. Maranéhna kudu jadi pangreksa, anu dipaparin amanat pikeun ngajaga Sapuluh Parentah. Sister White netelakeun kalayan écés yén Israil modéren dina taun 1844, sajarah jeung Israil baheula, dijadikeun anu dipaparin amanat lain ngan ukur kana Sapuluh Parentah, tapi ogé kana Firman nubuat Allah.

“Gusti parantos nyaur garéja-Na dina jaman ieu, sakumaha Anjeunna nyaur Israil baheula, sangkan nangtung jadi cahaya di bumi. Ku golok pangbelah bebeneran anu kawasa, nyaéta amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, Anjeunna parantos misahkeun maranéhna ti garéja-garéja jeung ti dunya pikeun mawa maranéhna kana kadeukeutan anu suci ka diri-Na. Anjeunna parantos ngajadikeun maranéhna pangreksa hukum-Na sarta parantos maparin ka maranéhna bebeneran-bebeneran agung tina nubuat pikeun mangsa ieu. Saperti wahyu-wahyu suci anu dipercaya keun ka Israil baheula, ieu téh amanat suci pikeun ditepikeun ka dunya. Tilu malaikat dina Wahyu 14 ngagambarkeun jalma-jalma anu narima cahaya tina amanat-amanat Gusti sarta maju minangka utusan-utusan-Na pikeun ngaguar panggeuing ka sakuliah panjang jeung lébarna bumi.” Testimonies, jilid 5, 455.

Sapuluh Parentah dilambangkeun ku tanda Sabat poé katujuh, sarta hukum-hukum nubuat dilambangkeun ku Sabat taun katujuh. Adventisme Poé Katujuh Laodikea bakal kacida era pisan nalika maranéhna ninggalkeun bahtera sarta mimiti nyembah panonpoé, tapi parentah Sabat anu mimiti ditampik ku maranéhna téh nyaéta “tujuh kali”-na Musa.

Pikeun ngarebut tanah jangji, umat Allah kudu ngarti sarta ngajaga lain ngan Sabat poe katujuh wungkul, tapi ogé Sabat tujuh taun. Adventisme Laodikea teu sanggup ngabantah ieu bebeneran Alkitabiah, sanajan maranéhna nutupanana ku bohong. Ieu lah akar tina kabencian maranéhna anu nyurung maranéhna ngusir jalma-jalma anu bakal jadi panji.

“Seueur kulawarga bapa abdi téh pinuju kana kapercayaan anu pinuh kana advent, sarta ku sabab méré kasaksian ngeunaan ieu doktrin anu mulya, tujuh urang ti antara kami kungsi dina

hiji mangsa dipecat ti Garéja Methodis. Dina waktu éta, kecap-kecap nabi téh kacida muljana pikeun kami: ‘Dulur-dulur maranéh anu ngabenci ka maranéh, anu ngusir maranéh ku sabab ngaran Kami, nyebut, Mugi PANGERAN dipaparin kamulyaan: tapi Anjeunna bakal nembongan pikeun kabungahan maranéh, sedengkeun maranéhna bakal jadi éra.’ Yesaya 66:5.”

“Ti mangsa ieu, nepi ka Désémber 1844, kabungahan-kabungahan kuring, pangruruba-ruruba kuring, jeung kacewa-kacewa kuring sarua jeung nu karandapan ku rerencangan Advent anu dipikanyaah di sabudeureun kuring. Dina waktu éta kuring nganjang ka salah saurang sadérék awéwé urang Advent, sarta isukna kami sujud ngurilingan altar kulawarga. Éta lain hiji kajadian anu ngagugah pisan, sarta anu hadir ngan ukur lima urang, sadayana awéwé. Nalika kuring keur neneda, kakawasaan Allah sumping ka kuring sakumaha can kungsi karasa ku kuring saméméhna. Kuring kabungkus ku hiji titingalian ngeunaan kamulyaan Allah, sarta karasa saolah-olah keur naék beuki luhur ninggalkeun bumi, sarta dipintonkeun ka kuring sawatara hal ngeunaan lalampahan umat Advent ka Kota Suci, sakumaha dicaritakeun di handap ieu.” Early Writings, 13.

Panglihatan kahiji Ellen White dipasihkeun nalika lima awéwé, (ngawakilan lima parawan anu wijaksana) keur karumpul babarengan sanggeus diusir ku dulur-dulur maranéhna anu ngabencian ka maranéhna. Maranéhna ngabenci ka maranéhna ku sabab doktrin ngeunaan Kadatangan Kadua, ku kituna ngalambangkeun jalma-jalma buangan dina poé-poé panungtungan.

“Kuring nempo yén garéja nominal jeung urang Adventis nominal, siga Yudas, bakal ngahianat urang ka urang Katolik pikeun meunangkeun pangaruh maranéhna supaya maranéhna datang ngalawan bebeneran. Dina waktu éta para wali bakal jadi hiji umat anu teu kasohor, saeutik dipikawanoh ku urang Katolik; tapi garéja-garéja jeung urang Adventis nominal anu nyaho kana iman jeung kabiasaan urang (sabab maranéhna ngéwa ka urang ku sabab poé Sabat, lantaran maranéhna teu bisa ngabantah éta) bakal ngahianat para wali sarta ngalaporkeun maranéhna ka urang Katolik minangka jalma-jalma anu teu ngindung kana pranata-pranata rahayat; nya éta, yén maranéhna ngajaga poé Sabat sarta ngaleungitkeun poé Minggu.

“Tuluy urang Katolik maréntahkeun ka urang Protestan supaya maju, sarta ngaluarkeun hiji dekrit yén sakur anu henteu daék ngajaga poé kahiji dina saminggu, gaganti poé katujuh, kudu dipaéhan. Jeung urang Katolik, anu jumlahna loba, bakal nangtung ngadukung urang Protestan. Urang Katolik bakal mikeun kakawasaan maranéhna ka gambar sato galak éta. Jeung urang Protestan bakal ngalakonan sakumaha indungna geus ngalakonan saméméh maranéhna, pikeun ngancurkeun para wali. Tapi saméméh dekrit maranéhna ngahasilkeun atawa mawa buah, para wali bakal dibébaskeun ku Sora Allah.” Spalding and Magan, 1, 2.

“Adventis” anu “nominal” (hartina ngan dina ngaran hungkul), “saperti Yudas, bakal ngahianat urang ka pihak Katolik.” Maranéhna ngalakukeun kitu lantaran “maranéhna ngabenci” jalma-jalma anu dikaluarkeun “ku sabab Sabat.” Adventis nominal ngaku ngalaksanakeun Sabat poé katujuh, ku kituna ieu henteu bisa jadi Sabat anu keur dirujuk. Maranéhna ngabenci jalma-jalma anu dikaluarkeun, sabab maranéhna nyaho yén maranéhna teu bisa ngabantah bebeneran dasar

ngeunaan tujuh kali milik Musa, anu mangrupa pamahaman alfa ngeunaan Elia dina pribadi William Miller.

“Gusti henteu maparin ka urang hiji pesen anyar. Urang kudu ngumumkeun pesen anu dina taun 1843 jeung 1844 geus mawa urang kaluar ti garéja-garéja séjén.” Review and Herald, 19 Januari 1905.

“Sakabéh amanat anu dipaparinkeun ti taun 1840–1844 kudu dijadikeun kuat ayeuna, sabab loba jalma anu geus leungit pituduh. Eta amanat kudu ditepikeun ka sakabéh garéja.” Manuscript Releases, jilid 21, 437.

“Bebeneran-bebeneran anu urang tampi dina taun 1841, ‘42, ‘43, jeung ‘44 ayeuna kudu dipaluruh sarta diproklamasikeun.” Manuscript Releases, jilid 15, 371.

“Panggeuing geus datang: Teu meunang diidinan aya naon waé asup anu bakal ngaganggu dasar iman anu ku urang geus diwangun ti saprak seratan éta datang dina taun 1842, 1843, jeung 1844. Kuring aya dina seratan ieu, jeung ti harita kénéh kuring geus nangtung di payuneun dunya, satia kana caang anu geus dipasihkeun ku Allah ka urang. Kami henteu boga niat ngangkat suku kami tina panggung tempat suku éta geus diteundeun, nalika sapopoé kami neangan ka Pangeran ku doa anu daria, neangan caang. Naha maranéh nyangka yén kuring bisa ngantunkeun caang anu geus dipasihkeun ku Allah ka kuring? Eta kudu jadi saperti Batu Karang Jaman-jaman. Eta geus nungtun kuring ti saprak eta dipasihkeun.” Review and Herald, 14 April 1903.

Yudas lain lambang Sanhedrin anu diwangun ku Saduki jeung Parisi; Yudas téh salah sahiji ti dua welas murid. Anjeunna salah sahiji ti pangantén perjangjian, anu ku Kristus rék dinikahan dina Pentecost. Panghianatan ka jalma-jalma buangan asalna ti Yudas, nyaéta garéja Advent Poé Katujuh Laodikea. Maranéhna dilambangkeun ku loba lambang, saperti urang Lewi anu ditampik ku Utusan Perjangjian dina Malaki tilu. Urang Lewi dipisahkeun dina panyucian éta, jeung jumlah maranéhna 25, boh anu satia boh anu henteu satia. Urang Lewi disucikeun heula saméméh diangkat jadi hiji kurban, saperti dina taun-taun baheula.

Sarta Anjeunna bakal linggih saperti nu nyaring jeung ngamurnikeun pérak; sarta Anjeunna bakal ngamurnikeun putra-putra Lewi, jeung nyucikeun maranéhna saperti emas jeung pérak, supaya maranéhna bisa ngahaturkeun ka PANGERAN hiji kurban dina kabeneran. Mangka kurban Yuda jeung Yerusalem bakal pikaresepeun ka PANGERAN, saperti dina jaman baheula, jeung saperti dina taun-taun nu kaliwat. Maleakhi 3:3, 4.

Urang Lewi téh mangrupa kurban, sabab maranéhna sacara sampurna ngagambarkeun sipat Kristus, anu jadi Kurban Agung. Nalika dua puluh lima urang Lewi éta diangkat jadi kurban, dua puluh lima urang Lewi palsu keur sujud ka panonpoé dina Yehezkiel 8.

Yudas henteu ngan ukur ngagambarkeun saurang urang Lewi anu jahat, tapi anjeunna ogé saurang imam jahat anu geus dipersiapkeun salila tilu puluh taun, sakumaha dilambangkeun ku tilu puluh keping pérak Yudas.

Tuluy Yudas, anu geus ngahianat ka Anjeunna, sanggeus manéhna ningali yén Anjeunna geus dihukum, ngarasa hanjakal dina dirina, tuluy mulangkeun deui tilu puluh keping pérak ka imam-imam kapala jeung para kokolot, bari nyebut, “Kami geus dosa ku sabab ngahianat getih anu teu salah.” Tapi maranéhna ngawaler, “Naon urusanana éta ka kami? Téangan ku maneh sorangan.” Tuluy manéhna ngalungkeun keping-keping pérak éta ka jero Bait Allah, tuluy indit, sarta indit ngagantung dirina. Mateus 27:3–5.

Tilupuluh pérak anu dipiceun ku Yudas téh ngagambarkeun Utusan Perjangjian anu miceun (ngaberesihan) rereged (pérak palsu) dina Maleakhi tilu. Kapamimpinan imam anu jahat éta digambarkeun ku pambarontakan Korah, Datan, jeung Abiram sarta para pemberontak taun 1888. Kapamimpinan imam anu jahat éta ditilep ku bumi nalika Amérika Sarikat, éta sato-bumi, muka sungutna. Satuluyna seuneu ngancurkeun para pangikutna, dina mangsa curahan pinuh hujan panungtungan, anu dimimitian dina hukum Minggu.

Kalahiran ku parawan minangka hiji tanda dina jaman Kristus, ngagambarkeun tanda para parawan nu wijaksana dina poé-poé panungtungan. Dina mangsa éta, Sanhedrin, garéja Masehi Advent Poe Katujuh Laodisia, bakal néangan hiji tanda, tapi moal sanggup ningali hiji-hijina tanda anu dipaparinkeun ka Laodisia. Tanda pikeun riungan anu agung, para pagawé jam ka sabelas, nyaéta ningali lalaki jeung awéwé ngajaga Sabat poe katujuh salila mangsa pangujian hukum Minggu. Tanda sésa umat dina paséa maranéhna jeung jalma-jalma urut perjangjian nyaéta Sabat taun katujuh, anu ngagambarkeun dasar-dasar Adventisme sakumaha diidentifikasi minangka tihang puseur tina duanana méja suci Habakuk. Tanda anu dipaparinkeun ka Adventisme Laodisia nyaéta tanda Yunus, anu dibahas dina dialog antara Kristus jeung Petrus.

Nalika Yesus sumping ka wewengkon Kaisarea Pilipi, Anjeunna nanya ka murid-murid-Na, saur-Na, “Numutkeun ceuk jalma-jalma, Kami, Putra Manusa, teh saha?” Maranehna ngawaler, “Aya nu nyebut yen Anjeun teh Yohanes Pembaptis; aya nu nyebut Elias; ari nu lian deui, Jeremias, atawa salah saurang nabi.” Anjeunna ngandika ka maranehna, “Ari ceuk maraneh, Kami teh saha?”

Sarta Simon Petrus ngawaler sarta ngandika, “Gusti teh Al Masih, Putra Allah anu hirup.” Sarta Yesus ngawaler sarta ngandika ka anjeunna, “Bagja maneh, Simon Barjona; sabab lain daging jeung getih anu nganyatakeun ieu ka maneh, tapi Rama Kami anu aya di sawarga. Jeung Kami ogé nyarios ka maneh, yén maneh teh Petrus, jeung di luhur batu ieu Kami baris ngadegkeun jamaah Kami; sarta gapura naraka moal bisa ngéléhkeun éta. Jeung Kami baris maparin ka maneh konci-konci Karajaan Sawarga; sarta naon bae anu ku maneh diiket di bumi bakal kaiket di sawarga; sarta naon bae anu ku maneh dileupaskeun di bumi bakal dileupaskeun di sawarga.”

Tuluy anjeunna marentah murid-murid-Na supaya maranéhna ulah ngabéjaan ka saha-saha yén Anjeunna teh Yesus, Sang Kristus. Mateus 16:13–20.

Tanda pikeun Sanhedrin, ku kituna ogé pikeun Adventisme, nya éta tanda Yunus. Simon Barjona diwanohkeun kana ieu petikan minangka lambang hiji jalma perjangjian, sabab ngaranna badé dirobah. Ngaran Abram dirobah dina waktu perjangjian. Ngaran Saul dirobah jadi Paul. Ngaran Yakub dirobah jadi Israél. Katilu saksi éta netepkeun yén nalika ngaran hiji tokoh Alkitab dirobah,

maranéhna ngawakilan hiji jalma perjangjian, ku kituna janten tipé jalma-jalma perjangjian panungtungan, nyaéta saratus opat puluh opat rébu. Katilu saksi éta ogé netepkeun yén ngaran hiji jalma perjangjian ngawakilan perlambang kenabian anu pakait jeung jalma anu ngaranna dirobah. Saul hartina “anu dipilih,” sabab manéhna dipilih pikeun mawa Injil ka bangsa-bangsa kapir. Ngaranna dirobah jadi Paul, hartina leutik, sabab dina paningal dirina sorangan manéhna anu pangleutikna di antara rasul-rasul, ku sabab manéhna geus nganiaya gareja Allah. Yakub, nu ngarampas hak cikal, dirobah boh dina ngaran boh dina pangalaman jadi saurang anu meunang kameunangan, sakumaha harti Israél. Ngaran Pétrus téh Simon, hartina hiji anu ngadéngé; jeung Barjona, hartina anak Yunus.

Petrus ngawakilan generasi panungtung ti Yunus, sabab anjeunna téh putra Yunus. Yunus hartina “japati,” sarta Simon nyaéta anjeunna anu ngadangu pesen ti japati éta; jeung Simon Barjona geus ngadangu pesen ngeunaan pangurapan Yesus, waktu Anjeunna dibaptis sarta jadi Yesus Kristus, jeung Roh Suci turun dina wujud japati. Pesen Yunus téh pesen japati anu ngawakilan pangurapan Yesus ku kakawasaan dina baptisan-Na. Pesen Yunus diwakilan ku Yunus anu tilu poé lilana aya dina beuteung lauk paus. Tilu poé éta nyaéta tilu poé ti Paska nepi ka pesta bungbuahan pangheulana, anu dilambangkeun ku baptisan Kristus jeung ku waktu Yunus aya dina beuteung lauk paus.

Tanda Yunus téh nya éta tanda pangurapan Kristus dina waktu Anjeunna dibaptis, anu ngalambangkeun turunna malaikat dina Wahyu dalapan welas dina 9/11. 9/11 ngamimitian hiji prosés pangujian tilu léngkah sakumaha digambarkeun ku tilu poé Yunus. Tilu léngkah éta ogé kagambarkeun dina sajarah Millerite. 11 Agustus 1840 nandaan ujian malaikat kahiji, 19 April 1844 ujian malaikat kadua, sarta 22 Oktober 1844 ujian katilu. Tilu léngkah éta ngawakilan 9/11, 18 Juli 2020, jeung hukum Minggu.

Dina hukum Minggu, Yunus dipuntahkeun tina sungut hiji lauk, pas pisan di tempat Kristus keur nyiduh Laodikia kaluar tina sungut-Na, nu ogé pas pisan di tempat kalde Balaam muka sungutna sarta nyarita, nu ogé pas pisan di tempat Zakaria, bapa Yohanes Pembaptis, nyarita, nu ogé tempat Amérika Sarikat nyarita saperti naga. Satuluyna Yunus masihan panggeuing panungtungan ka dunya minangka lambang jalma-jalma anu dihudangkeun deui bareng jeung Musa jeung Elia dina taun 2024. Jiwa-jiwa éta maot di jalan-jalan Sodom jeung Mesir, tuluy sanggeus éta dihudangkeun deui minangka pasukan perkasa milik Yehezkiel. Dina waktu hudangna deui maranéhna jadi tanda Yunus, sabab anjeunna ngagambarkeun jalma-jalma anu geus maot tuluy dihudangkeun deui pikeun maparin amanat panungtungan ka Niniwe. Yunus di jero beuteung lauk paus, Daniel di jero guha singa, Yohanes dina panci minyak nu ngagolak, ngagambarkeun saratus opat puluh opat rébu anu geus ngalaman maot jeung hudang deui anu sipatna simbolis. Pangurapan dina 9/11 nepi ka hudangna deui pasukan perkasa milik Yehezkiel ngagambarkeun baptisan Kristus nepi ka hudangna deui-Na.

Urang Parisi jeung urang Saduki daratang ogé, tuluy ngagoda ka Anjeunna ku cara nyuhunkeun supaya Anjeunna mintonkeun hiji tanda ti sawarga ka maranéhna. Anjeunna ngawaler sarta ngandika ka maranéhna, “Lamun geus burit, maranéh nyebut, ‘Cuaca bakal caang, sabab langit beureum.’ Jeung isukna, ‘Poé ieu cuaca bakal goréng, sabab langit

beureum sarta mendung poek.’ Heh maranéh jalma-jalma munafik, rupana langit ku maranéh bisa dibédakeun; tapi tanda-tanda jaman, naha maranéh teu bisa ngabédakeunana? Hiji turunan anu jahat jeung jinah neangan hiji tanda; jeung moal aya tanda anu bakal dipaparinkeun ka éta turunan, iwal tanda nabi Yunus.” Tuluy Anjeunna ninggalkeun maranéhna, sarta angkat. Mateus 16:1–4.

Mujijat anu jadi puncakna nyaéta hudangna Lasarus tina maot.

“Dina ngalambatkeun sumping ka Lasarus, Kristus gaduh hiji maksud welas asih ka jalma-jalma anu can narima Anjeunna. Anjeunna cicing heula, supaya ku ngahirupkeun deui Lasarus tina maot, Anjeunna tiasa maparin ka umat-Na anu teuas beuheung jeung teu percaya éta bukti deui yén saéstuna Anjeunna teh ‘kabangkitan jeung hirup.’ Anjeunna teu tega miceun sakabéh pangharepan ka eta umat, domba-domba anu miskin tur sasab, ti kulawarga Israil. Manah-Na remuk ku sabab maranéhna teu tobat. Dina rahmat-Na Anjeunna maksudkeun pikeun maparin ka maranéhna hiji bukti deui yén Anjeunna teh Sang Mulangkeun, hiji-hijina anu tiasa nembongkeun hirup jeung kalanggengan. Ieu bakal jadi hiji bukti anu ku imam-imam moal bisa dipasalhartikeun. Ieu alesan reureuh-Na dina indit ka Betania. Mujijat pangluhurna ieu, ngahirupkeun deui Lasarus, bakal netepkeun cap Allah kana padamelan-Na jeung kana pangakuan-Na kana kaallahan.” *The Desire of Ages*, 528, 529.

Kristus ngantos sateuacan Anjeunna ngahudangkeun deui Lasarus, jeung Lasarus lain ngan ukur “mujijat pangmangpa’atna,” anjeunna ogé “segel”-na kana pagawean Allah. Dina petikan éta, tanda Yunus téh hiji-hijina tanda pikeun angkatan anu jinah jeung jahat. Penting pikeun ningali yén waktuna prosés panyegelan téh kacida hususna. Dina petikan anu keur urang bahas, tempat ngaran Petrus dirobah, éta ngabéjaan ka urang yén ti dinya ka hareup Yesus mimiti nembongkeun yén Anjeunna baris dipaéhan, tapi dina ayat panungtung Mateus nyatet, “Then charged he his disciples that they should tell no man that he was Jesus the Christ.” Tuluy dina ayat salajengna pisan anjeunna nyatet, “From that time forth began Jesus to shew unto his disciples, how that he must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third day.”

Éta petikan dimimitian ku Yesus naroskeun saha saur jelema ngeunaan Anjeunna, tuluy ku pananya susulan nalika Anjeunna naros ka para murid saha saur maranéhna ngeunaan Anjeunna.

Nalika Yesus sumping ka wewengkon Kaisarea Pilipi, Anjeunna nanya ka murid-murid-Na, saur-Na, “Ceuk jalma-jalma, saha Kami, Putra Manusa, teh?” Jeung maranehna ngawaler, “Aya nu nyebut yen Anjeun teh Yohanes Pembaptis; aya deui, Elias; jeung nu lian, Jeremias, atawa salah sahiji nabi.” Anjeunna ngandika ka maranehna, “Ari ceuk maraneh, saha Kami teh?” Mateus 16:13–15.

Nalika Petrus ngawaler, anjeunna netelakeun yén Yesus téh Kristus jeung Putra Allah anu hirup. Kecap Kristus téh kecap Yunani pikeun kecap Ibrani Al Masih. Yesus ngangkat patalékan ngeunaan saha saleresna Anjeunna, sarta mingpin murid-murid kana kanyataan yén Anjeunna téh Al Masih, tapi geuwat ngawartosan ka maranéhna yén maranéhna ulah nyaritakeun éta ka saha waé. Ti waktu éta, Anjeunna mimiti ngajar yén Anjeunna bakal nyumponan dua puluh tilu waymarks dina tilu pasal panungtung Injil Mateus, tapi ku kabutuhanana, bebeneran-bebeneran

anu patali jeung Kristus téh kedah dibuka saeutik-saeutik, léngkah demi léngkah.

Urang bakal neruskeun ieu tanda-tanda jalan Mesianik dina artikel salajengna.

Cahaya Alfa malaikat katilu

Dina usum gugur taun 1846 kami mimiti ngajaga Sabat Alkitab, sarta ngajar jeung ngabéla éta. Perhatian abdi kahiji kali ditarik ka Sabat nalika abdi keur nganjang ka New Bedford, Massachusetts, dina awal taun anu sarua. Di dinya abdi jadi wawuh jeung Seseupuh Joseph Bates, anu ti mimiti parantos narima iman advent, sarta jadi pagawe anu giat dina ieu perkara. Seseupuh B. ngajaga Sabat, sarta negeskeun pentingna éta. Abdi henteu ngarasa pentingna éta, sarta nyangka yén Seseupuh B. kaliru ku ngadadarkeun parentah kaopat leuwih ti kana salapan parentah séjénna. Tapi Gusti maparin ka abdi hiji panénjo ngeunaan Bait Suci sawarga. Bait Allah dibuka di sawarga, sarta ka abdi dipintonkeun Peti Allah anu katutupan ku tahta rahmat. Dua malaikat nangtung, saurang di unggal tungtung peti, kalayan jangjangna meber nutupan tahta rahmat, sarta beungeutna nyanghareup ka dinya. Malaikat anu ngiringan abdi ngabejaan ka abdi yén ieu ngagambarkeun sakumna balad sawarga anu ningali kalayan kagum hormat ka hukum suci anu parantos ditulis ku ramo Allah. Yesus ngangkat tutup peti éta, sarta abdi ningali loh-loh batu anu dina éta dituliskeun Sapuluh Parentah. Abdi kacida héranna nalika ningali parentah kaopat pas di tengah-tengah sapuluh parentah éta, kalayan cahaya leuleus ngurilingan éta. Ceuk malaikat éta: ‘Ieu hiji-hijina tina sapuluh éta anu nerangkeun Allah anu hirup, anu nyiptakeun langit jeung bumi sarta sagala rupa anu aya di jerona. Nalika dasar-dasar bumi diteundeun, harita ogé dasar Sabat diteundeun.’” Testimonies, jilid 1, 75.

Cahaya Omega tina malaikat katilu

“Jalma-jalma anu ngahiji haté jeung Allah leumpang dina cahaya Panonpoé Kabeneran. Maranéhna henteu ngahina Panebusna ku ngaruksak jalan hirupna di payuneun Allah. Cahaya sawarga nyorot ka maranéhna. Nalika maranéhna beuki ngadeukeutan kana panutup sajarah dunya ieu, pangaweruh maranéhna ngeunaan Kristus, jeung ngeunaan nubuatan-nubuatan anu patali jeung Anjeunna, beuki nambahan kalawan gedé. Maranéhna kacida luhurna ajénna dina paningal Allah; sabab maranéhna ngahiji jeung Putra-Na. Pikeun maranéhna, firman Allah téh miboga kaéndahan jeung kamulyaan anu ngaleuwihan sagalana. Maranéhna ningali pentingna éta. Kaleresan dibukakeun ka maranéhna. Doktrin penjelmaan téh dipaparin cahaya lemes anu ngagenclang. Maranéhna ningali yén Kitab Suci téh konci anu muka sagala rahasia jeung ngaréngsékeun sagala kasusah. Jalma-jalma anu teu daék narima cahaya jeung leumpang dina cahaya moal mampuh ngarti kana rahasia kasalehan, tapi jalma-jalma anu teu ragu-ragu pikeun nyangking salib sarta nuturkeun Isa, bakal ningali cahaya dina cahaya Allah.” The Southern Watchman, April 4, 1905.